

Minister Zdrowia

RKIK.050.3.2025.AR
Warszawa, 24 kwietnia 2025

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

odpowiadając na interpelację nr 8830 Pana Grzegorza Adama Płaczka - Posła na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, w sprawie nowych regulacji prawnych w zakresie wymogów dotyczących rejestracji terapeutów zajęciowych, uprzejmie proszę o przyjęcie poniższych informacji.

Odnosząc się do pkt. 1 dotyczącego wymogów, jakie należy spełnić w celu uzyskania wpisu do Centralnego Rejestru Osób Uprawnionych do Wykonywania Zawodu Medycznego w zawodzie terapeuty zajęciowy uprzejmie informuję, że zgodnie z ustawą z dnia 17 sierpnia 2023 r. o niektórych zawodach medycznych (Dz. U. poz. 1972 oraz z 2024 r. poz. 1897), wpisowi do ww. rejestru podlega osoba spełniająca jednocześnie wszystkie wymogi, o których mowa w art. 2 ust. 1 ustawy, tj.:

- 1) posiada pełną zdolność do czynności prawnych;
- 2) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) posiada znajomość języka polskiego w mowie i piśmie w zakresie niezbędnym do wykonywania danego zawodu medycznego, potwierdzona oświadczeniem;
- 5) posiada odpowiednie wykształcenie lub kwalifikacje, które są wymagane do wykonywania danego zawodu medycznego;
- 6) posiada wpis do Centralnego Rejestru Osób Uprawnionych do Wykonywania Zawodu Medycznego.

Zgodnie z załącznikiem do ww. ustawy, w którym wyszczególniono, jakie wykształcenie lub kwalifikacje są wymagane do wykonywania danego zawodu medycznego, w przypadku zawodu terapeuty zajęciowego (lp. 16) wskazano:

- 1) rozpoczęcie po dniu 30 września 2012 r. studiów w zakresie terapii zajęciowej i uzyskanie tytułu zawodowego co najmniej licencjata albo inżyniera lub
- 2) rozpoczęcie przed dniem 1 października 2012 r. studiów na kierunku (specjalności) terapia zajęciowa i uzyskanie tytułu zawodowego co najmniej licencjata albo inżyniera, lub
- 3) rozpoczęcie po dniu 31 sierpnia 2019 r. szkoły policealnej publicznej lub niepublicznej i uzyskanie dyplomu zawodowego w zawodzie terapeuty zajęciowy, lub
- 4) rozpoczęcie przed dniem 1 września 2019 r. szkoły policealnej publicznej lub niepublicznej o uprawnieniach szkoły publicznej i uzyskanie tytułu zawodowego terapeuty zajęciowy lub dyplomu potwierdzającego kwalifikacje zawodowe w zawodzie terapeuty zajęciowy, lub

- 5) ukończenie przed dniem wejścia w życie ustawy szkoły policealnej publicznej lub niepublicznej o uprawnieniach szkoły publicznej i uzyskanie tytułu zawodowego w zawodzie instruktor terapii zajęciowej.

Należy jednocześnie podkreślić, że ww. wymagania kwalifikacyjne ujęte w ustawie stanowią odzwierciedlenie ścieżek kształcenia w tych zawodach wynikających z poprzednio i aktualnie obowiązujących przepisów prawa. Są one również zbieżne z wymaganiami kwalifikacyjnymi, jakie należy spełnić, aby pracować na stanowiskach pracy przeznaczonych dla terapeutów zajęciowych w podmiotach leczniczych niebędących przedsiębiorcami, określonymi w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 10 lipca 2023 r. w sprawie kwalifikacji wymaganych od pracowników na poszczególnych rodzajach stanowisk pracy w podmiotach leczniczych niebędących przedsiębiorcami (Dz. U. 1515). Podkreślenia wymaga, że również we wcześniej obowiązującym rozporządzeniu w przedmiotowym zakresie wskazano analogiczne wymogi, a ponadto – zgodnie z tym rozporządzeniem - pracownik zatrudniony w podmiocie leczniczym niebędącym przedsiębiorcą przed dniem jego wejścia w życie, nieposiadający wymaganych kwalifikacji, mógł być zatrudniony na dotychczasowym stanowisku lub stanowisku równorzędnym, jeżeli był zatrudniony na tym stanowisku zgodnie z obowiązującymi dotychczas przepisami, jednak nie dłużej niż przez okres 5 lat od dnia wejścia w życie rozporządzenia (tj. do 22 lipca 2016 r.).

W odniesieniu natomiast do poruszonych w pkt. 1 kwestii związanych z doświadczeniem zawodowym należy zaznaczyć, że ustawa o niektórych zawodach medycznych umożliwia także osobom, które uzyskały inne wykształcenie, niż wskazane w załączniku do tej ustawy, uzyskanie wpisu do rejestru. Zgodnie bowiem z art. 98 ust. 1 ww. ustawy osoby, które przed dniem wejścia w życie ww. ustawy uzyskały tytuł zawodowy magistra lub magistra inżyniera lub równorzędnym na kierunku studiów w zakresie, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ustawy z dnia 24 lutego 2017 r. o uzyskiwaniu tytułu specjalisty w dziedzinach mających zastosowanie w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2023 r. poz. 506, z późn. zm.), niezbędnym do wykonywania zawodu medycznego, i w okresie 1 roku przed dniem wejścia w życie ustawy o niektórych zawodach medycznych wykonywały czynności zawodowe, o których mowa w art. 13 ww. ustawy, przewidziane dla tego zawodu oraz spełniają warunki określone w art. 2 ust. 1 pkt 1-4 ustawy, stają się osobami wykonującymi zawód medyczny w rozumieniu niniejszej ustawy i przysługuje im prawo wpisu do rejestru. Należy jednak zauważyć, że przepis ten dotyczy wyłącznie osób, które uzyskały tytuł magistra lub magistra inżyniera lub równorzędnym na kierunku studiów w zakresie wymienionym w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 13 czerwca 2017 r. w sprawie specjalizacji w dziedzinach mających zastosowanie w ochronie zdrowia (Dz.U. z 2023 r. poz. 1771), niezbędnym do wykonywania zawodu medycznego i spełnią jednocześnie pozostałe przesłanki z art. 98 ww. ustawy.

Poza powyższym podkreślić należy, że już po wejściu w życie ustawy o niektórych zawodach medycznych, wymiar ww. doświadczenia, w związku z postulatami w szczególności środowiska terapeutów zajęciowych, został zmniejszony z 5 lat do 1 roku. Zmiana w tym zakresie weszła w życie z dniem 1 stycznia br.

Odnosząc się do pkt. 2 należy zauważyć, iż w art. 22 ustawy o niektórych zawodach medycznych określono, że osoba wykonująca zawód medyczny ma prawo do stałego aktualizowania wiedzy i umiejętności zawodowych poprzez uczestnictwo w ramach kształcenia podyplomowego m.in. w kursie kwalifikacyjnym. Zgodnie z ustawą kurs kwalifikacyjny ma na celu uzyskanie dodatkowej wiedzy i umiejętności niezbędnych do wykonywania czynności zawodowych (czyli takich, których nie uzyskuje się w trakcie kształcenia w systemie oświaty lub w systemie szkolnictwa wyższego i nauki). Do kursu kwalifikacyjnego może przystąpić wyłącznie osoba uprawniona do wykonywania zawodu medycznego, która posiada co najmniej 3-letni staż pracy w tym zawodzie. Zatem nie ma możliwości uzyskania kwalifikacji do wykonywania zawodu medycznego (w tym zawodu terapeuty zajęciowego) w ramach ww. kursu. W obowiązującym porządku prawnym osoby nieposiadające formalnego wykształcenia do wykonywania zawodu terapeuty zajęciowego mogą je uzyskać wyłącznie w toku uregulowanego kształcenia w systemie oświaty (poprzez

ukończenie 2-letniej szkoły policealnej i zdanie egzaminu zawodowego) lub w systemie szkolnictwa wyższego i nauki (po ukończeniu studiów I lub II stopnia w zakresie terapii zajęciowej i uzyskaniu tytułu licencjata lub inżyniera, lub magistra lub magistra inżyniera). Jednocześnie informuję, że nie jest planowane wprowadzenie egzaminu państwowego, który mógłby potwierdzić kompetencje zawodowe w zawodzie terapeuty zajęciowego bez konieczności odbywania pełnego cyklu kształcenia. Zgodnie bowiem z rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej z dnia 30 sierpnia 2019 r. w sprawie egzaminów eksternistycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1717, z późn. zm.), w zawodach medycznych (w tym w zawodzie terapeuty zajęciowego) nie przeprowadza się egzaminów eksternistycznych.

W odniesieniu do kwestii poruszonych w pkt. 3 i 4, podkreślenia wymaga, że z uwagi na brak precyzyjnych danych dotyczących liczby m.in. terapeutów zajęciowych ustawa o niektórych zawodach medycznych wprowadziła Centralny Rejestr Osób Uprawnionych do Wykonywania Zawodu Medycznego, który umożliwi zweryfikowanie faktycznej liczby osób wykonujących ten zawód. Stanowi on bowiem cenne narzędzie analityczne pozwalające na uzyskanie informacji o aktualnej liczbie osób wykonujących zawód medyczny, sposobie wykonywania tych zawodów, czy potrzebach kadrowych w tych zawodach w poszczególnych rejonach kraju. Należy jednak zaznaczyć, że dotychczas (tj. do 15 kwietnia br.) wpis do ww. rejestru w zawodzie terapeuty zajęciowego uzyskało 11 201 osób, a 510 wniosków w tym zakresie jest jeszcze procedowanych. Trudno więc na obecnym etapie odnieść się do pytań związanych z ewentualnymi brakami kadrowymi w tym zakresie. Należy jednak zauważyć, że przepisy ustawy mają na celu zapewnić dostęp do wykonywania zawodu medycznego tylko profesjonalistom w danym zawodzie, którzy posiadają właściwe kwalifikacje i kompetencje, nabywane w toku kształcenia w systemie oświaty lub systemie szkolnictwa wyższego i nauki, co wpłynie na poprawę jakości systemu ochrony zdrowia i zwiększy bezpieczeństwo pacjentów.

Poza powyższym informuję, że z danych przekazanych przez Ministerstwo Edukacji Narodowej wynika, iż na terenie Polski funkcjonuje 326 szkół policealnych, które prowadzą kształcenie w zawodzie terapeuty zajęciowego. Natomiast z systemu RAD-on będącego częścią Zintegrowanej Sieci Informacji o Nauce i Szkolnictwie Wyższym wynika, że w większości województw znajdują się uczelnie, na których prowadzone jest kształcenie na studiach I lub II stopnia w zakresie terapii zajęciowej. Mając na uwadze powyższe aktualnie nie planuje się wprowadzenia programów wsparcia dla terapeutów zajęciowych w zakresie dostępu do edukacji. Natomiast z danych ujętych w „Sprawozdaniu o pracujących w podmiotach wykonujących działalność leczniczą” MZ-88 w zakresie liczby pracujących w zawodzie terapeuty zajęciowego, dla których jednostka sprawozdawcza jest głównym miejscem pracy wykazano 2 583 terapeutów zajęciowych. Należy jednak zauważyć, że do realizacji wybranych świadczeń zdrowotnych finansowanych ze środków publicznych dopuszczone są również osoby, które nie posiadają kwalifikacji lub wykształcenia wymaganego do wykonywania zawodu terapeuty zajęciowego, określonego w ustawie o niektórych zawodach medycznych.

Odnosząc się do pkt. 5, informuję, że projekt ustawy o niektórych zawodach medycznych w ramach procesu legislacyjnego poddany był szerokim konsultacjom publicznym i został wysłany m.in. do Polskiego Stowarzyszenia Terapii Zajęciowej, Stowarzyszenia Krajowej Izby Terapii Zajęciowej oraz Stowarzyszenia Terapeutów Zdrowotnych i Zajęciowych. Ponadto projekt ten był dostępny na stronie Rządowego Centrum Legislacji z możliwością zgłaszania uwag przez wszystkie zainteresowane osoby i podmioty. Uwagi zgłoszone w trakcie konsultacji publicznych ww. projektu ustawy zostały szczegółowo rozważone i przeanalizowane. Jednocześnie należy podkreślić, że Minister Zdrowia jest otwarty na dialog z organizacjami reprezentującymi poszczególne zawody medyczne czego dowodem są liczne spotkania z zainteresowanymi środowiskami.

Odpowiadając na pytania zawarte w pkt. 6, informuję, że nie planuje się wsparcia finansowego dla osób, które będą chciały uzyskać kwalifikacje lub wykształcenie wymagane do wykonywania zawodu terapeuty zajęciowego. Jednakże należy podkreślić, że w ramach ustawicznego rozwoju zawodowego osób wykonujących zawody medyczne

uregulowane w ww. ustawie (w tym dla terapeutów zajęciowych) przewiduje się uruchomienie wsparcia finansowego ze środków unijnych m.in. na realizację kursów doskonalących. Projekt, którego celem jest pogłębienie i aktualizacja wiedzy i umiejętności zawodowych w latach 2025-2029 będzie realizowany przez Centrum Medyczne Kształcenia Podyplomowego.

W odniesieniu natomiast do poruszonej w pkt. 6 kwestii dotyczącej środków finansowych przeznaczonych na wdrożenie i promocję „rejestracji” osób wykonujących zawody medyczne informuję, że na etapie procedowania projektu ustawy o niektórych zawodach medycznych, w Ocenie Skutków Regulacji (OSR) tego projektu oszacowano, że koszt utworzenia i utrzymania rejestru wyniesie w roku wejścia w życie ustawy ok 2 mln zł. Nie ponoszono natomiast kosztów związanych z promocją w tym zakresie – informacje na temat rejestru, w tym ww. wniosków o wpis publikowano w szczególności na stronie internetowej Ministerstwa Zdrowia i Centrum e-Zdrowia, wraz z instrukcjami dotyczącymi jego obsługi.

Odnosząc się do pkt. 7- 10, informuję, że zgodnie z art. 39 ustawy o niektórych zawodach medycznych ustawiczny rozwój zawodowy odbywa się w 5-letnim okresie rozliczeniowym, zwanym dalej „okresem edukacyjnym”. Osobie wykonującej zawód medyczny za udział w poszczególnych formach kształcenia podyplomowego lub doskonalenia zawodowego przysługują punkty edukacyjne. Dopełnienie przez osobę wykonującą dany zawód medyczny, w tym terapeuty zajęciowego, obowiązku ustawicznego rozwoju zawodowego polega na uzyskaniu w 5-letnim okresie rozliczeniowym co najmniej 200 punktów edukacyjnych za udział w obowiązkowym kursie doskonalącym (za który przysługuje 120 punktów edukacyjnych) i w wybranych formach ustawicznego rozwoju zawodowego. Kurs doskonalący odbywa się na podstawie programu kursu doskonalącego przewidzianego dla danego zawodu medycznego, który opracowuje i aktualizuje zespół ekspertów powołany przez dyrektora CMKP. Program kursu doskonalącego dla terapeutów zajęciowych został już zatwierdzony i opublikowany na stronie internetowej CMKP. Po zatwierdzeniu ww. kursu, podmioty zainteresowane jego prowadzeniem mogą wnioskować o wpis na listę podmiotów uprawnionych do prowadzenia kursu doskonalącego, która następnie zostanie opublikowana na stronie internetowej CMKP.

Ponadto informuję, że szczegółowe formy samokształcenia, liczbę punktów edukacyjnych przysługujących za zrealizowanie poszczególnych form ustawicznego rozwoju zawodowego wraz z dokumentami potwierdzającymi ich realizację oraz łączną liczbę punktów niezbędnych do zrealizowania obowiązku ustawicznego rozwoju zawodowego i wzór karty rozwoju zawodowego reguluje rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 19 kwietnia 2024 r. w sprawie ustawicznego rozwoju zawodowego osób wykonujących niektóre zawody medyczne (Dz. U. poz. 674).

Poza wskazanymi wyżej kursami, w rozporządzeniu określono szereg form samokształcenia, za zrealizowanie których również przysługują punkty edukacyjne. Wśród nich uwzględnione zostały m.in.:

- udział w warsztacie szkoleniowym,
- udział w kursie lub szkoleniu zakończonym egzaminem,
- udział w szkoleniach prowadzonych przez podmiot z którym osoba wykonująca dany zawód medyczny ma podpisaną umowę o pracę, umowę cywilnoprawną lub wykonuje zawód medyczny w formie wolontariatu,
- udział w trwającym nie krócej niż 2 godziny dydaktyczne, i zakończonym testem kursie realizowanym za pośrednictwem sieci internetowej z ograniczonym dostępem,
- przygotowanie do realizacji zadań w ramach prowadzenia szkoleń dla osób wykonujących zawody medyczne lub świadczenie pracy związanej z prowadzeniem zajęć na studiach umożliwiających uzyskanie wykształcenia niezbędnego do wykonywania danego zawodu medycznego.

Natomiast z uwagi na to, że przepisy ustawy o niektórych zawodach medycznych nie wprowadzają procedury dotyczącej uzyskiwania uprawnień do prowadzenia kursów lub szkoleń w zakresie samokształcenia, mogą być one realizowane przez różne podmioty

prowadzące kursy, czy szkolenia, niemniej jednak ich tematyka musi obejmować wiedzę i umiejętności, które są niezbędne do realizacji czynności zawodowych właściwych dla poszczególnych zawodów medycznych. W związku z powyższym to do zadań organizatora kursu czy szkolenia należy dotarcie do jak największej liczby potencjalnie zainteresowanych tą formą samokształcenia osób.

Oprócz określonych w ww. rozporządzeniu form samokształcenia istnieje możliwość uzyskania punktów edukacyjnych także za realizację kursów w ramach szkolenia specjalizacyjnego, uzyskanie tytułu specjalisty w danej dziedzinie po odbyciu całego szkolenia specjalizacyjnego i zdaniu egzaminu państwowego lub za zrealizowanie kursu kwalifikacyjnego, który może być organizowany wyłącznie przez uczelnie prowadzące studia na kierunku umożliwiającym uzyskanie wykształcenia wymaganego do wykonywania danego zawodu medycznego lub przez CMKP. Rozporządzenie w sprawie ustawicznego rozwoju zawodowego osób wykonujących niektóre zawody medyczne umożliwia osobie wykonującej zawód medyczny uzyskanie punktów także m.in. za przygotowanie i wygłoszenie referatu lub prezentacji naukowej w formie plakatu lub doniesienia zjazdowego na trwających nie krócej niż 4 godziny dydaktyczne: kongresie, zjeździe, konferencji, sympozjum naukowym albo posiedzeniu szkoleniowym stowarzyszenia będącego, zgodnie z postanowieniami jego statutu, towarzystwem naukowym lub stowarzyszeniem zawodowym o zasięgu ogólnokrajowym, zrzeszającym przedstawicieli danego zawodu medycznego.

Ponadto informuję, że zgodnie z art. 21 ustawy o niektórych zawodach medycznych koszty ustawicznego rozwoju zawodowego ponosi osoba wykonująca zawód medyczny lub podmiot, w którym wykonuje ona zawód medyczny, lub jednostka prowadząca daną formę ustawicznego rozwoju zawodowego. Obecnie, poza planowanym dofinansowaniem ze środków europejskich kursów doskonalących i kwalifikacyjnych w ramach projektu, który będzie realizowany przez CMKP nie przewiduje się dodatkowego wsparcia na realizację ustawicznego rozwoju zawodowego. Należy jednak podkreślić, że przyjęte w ww. ustawie rozwiązania są zbieżne z rozwiązaniami przyjętymi dla innych zawodów medycznych posiadających regulacje ustawowe, w tym m.in. ratowników medycznych, czy farmaceutów.

Odnosząc się do pkt. 11, informuję, że aktualnie nie przewiduje się wprowadzania zmian w załączniku nr 1 do rozporządzenia Ministra Zdrowia w sprawie ustawicznego rozwoju zawodowego osób wykonujących niektóre zawody medyczne mających na celu zmianę liczby punktów przyznawanych za udział w poszczególnych formach ww. rozwoju, jak również w zakresie dodania nowych form. W ww. załączniku do rozporządzenia każdej z form samokształcenia przypisano odpowiadającą jej liczbę punktów edukacyjnych, np. za udział w kursie lub szkoleniu zakończonym egzaminem można otrzymać 3 punkty edukacyjne za każdą godzinę dydaktyczną (45 minut) trwania kursu lub szkolenia, nie więcej jednak niż 45 punktów edukacyjnych za cały kurs lub szkolenie. Natomiast za udział np. w kursie lub szkoleniu, który nie jest zakończony egzaminem można uzyskać 1 punkt edukacyjny za każdą godzinę dydaktyczną (45 minut) trwania kursu lub szkolenia, nie więcej jednak niż 45 punktów edukacyjnych w danym okresie edukacyjnym.

Odnosząc się do pkt. 13, informuję, że ustawa o niektórych zawodach medycznych nie zawiera szczegółowych regulacji dotyczących konsekwencji przewidzianych wobec osób, które nie dopełnią obowiązku ustawicznego rozwoju zawodowego w danym okresie edukacyjnym. Niemniej jednak podkreślenia wymaga, że zgodnie z art. 4 ustawy rejestr obejmuje m.in. informację o realizacji ustawicznego rozwoju zawodowego w danym okresie rozliczeniowym. Należy mieć także na względzie, iż system ochrony zdrowia charakteryzuje się dynamiką zmian związanych z postępem nauk medycznych czy też związanych z postępem technologicznym. Zmiany te wymagają od osób wykonujących zawód medyczny ciągłego doskonalenia posiadanych już kwalifikacji, jak również gotowości do zdobywania nowych umiejętności, bowiem ma to wpływ na bezpieczeństwo zdrowotne pacjenta. Dodatkowo należy wskazać, iż osoby objęte ustawą podlegają odpowiedzialności zawodowej, zatem każda osoba wykonująca zawód medyczny objęty ustawą powinna mieć na względzie aktualizację swojej wiedzy i umiejętności zawodowych. Niedopełnienie

obowiązku ustawicznego rozwoju zawodowego może np. stanowić potencjalną okoliczność obciążającą osobę wykonującą zawód medyczny, w przypadku wszczęcia wobec niej postępowania w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej za zawinione naruszenie przepisów związanych z wykonywaniem danego zawodu.

Natomiast w nawiązaniu do pytania o możliwość wydłużenia terminu na uzyskanie wymaganej liczby punktów edukacyjnych należy zauważyć, że z chwilą wpisu do rejestru dana osoba podlega określonym obowiązkom wskazanym w ustawie, w tym obowiązkowi ustawicznego rozwoju zawodowego. Z uwagi na to, że celem wpisu do rejestru jest wykonywanie zawodu ustawodawca przyjął, że ten moment wyznacza termin, w którym można obliczyć początek okresu edukacyjnego. Mając na względzie, że rejestr przewiduje zamieszczenie w nim informacji o zaprzestaniu wykonywania zawodu oraz o jego wznowieniu, osoba wpisana do rejestru może złożyć odpowiedni wniosek i wtedy obowiązek doskonalenia zawodowego również ulega zawieszeniu, na okres takiej przerwy. Jeżeli ww. przerwa w wykonywaniu zawodu będzie dłuższa niż 5 lat w okresie ostatnich 6 lat, to zgodnie z art. 19 ustawy osoba podejmująca pracę w zawodzie po takiej przerwie zobowiązana będzie wykonywać czynności zawodowe pod nadzorem przez okres 6 miesięcy. Konsekwencją tego będzie obliczenie okresu edukacyjnego na nowo zgodnie z art. 39 ust. 6 ustawy, tj. okres ten rozpocznie się z dniem 1 stycznia roku następującego po roku, w którym dana osoba wykonywała przedmiotowe czynności pod nadzorem. W pozostałych przypadkach osoba wpisana do rejestru zobowiązana jest uzyskać odpowiednią liczbę punktów edukacyjnych w każdym okresie edukacyjnym. To osoba wykonująca zawód medyczny decyduje o tym, w jaki sposób zrealizuje ten obowiązek. Celem bowiem rozwoju zawodowego jest podnoszenie i aktualizacja kwalifikacji, a zatem osoba wykonująca zawód medyczny powinna realizować taki obowiązek, na co ustawa przewiduje okres 5 lat.

W nawiązaniu do kwestii poruszonych w pkt.12 i 14, informuję, iż obecnie nie są prowadzone prace w zakresie wprowadzenia centralnego systemu rejestracji punktów edukacyjnych. Jednocześnie należy zauważyć, że rozporządzenie w sprawie ustawicznego rozwoju zawodowego osób wykonujących niektóre zawody medyczne w zał. 2 określa wzór karty rozwoju zawodowego osoby wykonującej zawód medyczny. W ww. karcie zamieszcza się m.in. informację na temat czasu trwania danej formy samokształcenia, w tym m.in. kursu, szkolenia, czy konferencji (liczby godzin dydaktycznych) i liczby przysługujących za ich realizację punktów edukacyjnych. Mając na uwadze, że karta rozwoju zawodowego ma postać dokumentu papierowego, to organizator kształcenia potwierdza realizację ustawicznego rozwoju zawodowego w postaci fizycznego wpisu w odpowiedniej części karty rozwoju zawodowego oraz w przypadku np. formy samokształcenia określonej w § 2 pkt 9 ww. rozporządzenia (tj. udział w trwającym nie krócej niż 2 godziny dydaktyczne i zakończonym testem kursie realizowanym za pośrednictwem sieci internetowej z ograniczonym dostępem, przy czym godzina dydaktyczna trwa 45 minut) wydaje odpowiednie zaświadczenie osobie wykonującej zawód medyczny potwierdzające jej udział w tej formie samokształcenia. Ostatecznej weryfikacji karty rozwoju zawodowego dokonuje organ właściwy, tj. wojewoda, a stosowna informacja o realizacji ustawicznego rozwoju zawodowego w danym okresie rozliczeniowym jest zamieszczana w rejestrze.

Z wyrazami szacunku
z upoważnienia Ministra Zdrowia
Marek Kos
Podsekretarz Stanu
/dokument podpisany elektronicznie/